

Rodica Lupu

**Viața
ca o tăcere scrisă**
- poezii -

București, 2026

Ilustrația: *Rodica Lupu*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LUPU, RODICA

Viața ca o tăcere scrisă : poezii / Rodica Lupu. - București : Bifrost,
2026

ISBN 978-630-6514-84-7

821.135.1

© Toate drepturile sunt rezervate. Nicio parte din această lucrare nu poate
fi reprodusă fără acordul scris al editurii și al autoarei.

Copyright © 2026

Editura Bifrost

Str. Liviu Rebreanu nr.46-58, sector 3, București

e-mail: office@bifrost.ro

www.bifrost.ro

Motto:

„Nu putem inventa sentimente. Le putem descoperi și exprima, iubi și urî, le putem apropia de inimă sau le putem respinge.”

(Nichita Stănescu)

Noi, viața și cărțile!

Viața, în general sau în special, îmbină armonios dualitatea dintre tăcere (interioritate, mister) și cuvânt (manifestare). Această antiteză creează un puternic paradox: ființa umană, redusă la esență, devine o tăcere care se cere a fi rostită sau așternută pe hârtie.

Căutarea sensului vieții și trăirile intense (urcușurile și coborâșurile), se anulează și, în egală măsură, se completează reciproc, ducând la un echilibru absolut sau poate că nu?

Ideea că totul converge spre o „tăcere desenată în cuvinte” poate fi văzută ca o eliberare. Cuvintele devin un simplu instrument prin care încercăm să descifrăm sau să conturăm tăcerea ce ne este sepecifică și spre care ne îndreptăm deseori pentru a ne deconecta de la *tumultul* din jur.

Întrebarea „*Cine poate ști?*” întărește ideea că viața este o căutare continuă. A descifra sensul cuvintelor devine, așadar, singura modalitate de a naviga prin acest nonsens aparent și de a găsi frumusețea din spatele lui pentru a înțelege viața în complexitatea ei.

***Sau poate că totul nu-i decât o căutare profundă
pentru a ne descoperi sinele?!***

(Autoarea)

Cuvânt de-aş fi!

Să fiu cuvânt aş vrea
să pot intra
în inima ta
şi de vorbă am sta.

Din zori de zi şi până-n seară,
cuvinte am înşira
de dor şi de lacrimă amară.

Cuvânt de-aş fi,
uşor m-aş strecura
prin viaţă şi prin moarte,
prin clipe şi prin şoapte,
de noi s-avem parte.

Cuvânt şoptit să fiu,
aş vrea,
în nopţi de iarnă,
focul în sobă să ardă
şi-n inimă să fie
gazdă rară.

Chiar şi cuvânt strigat
să fiu, aş vrea,
când doar furtuni
mă împresoară,
considerându-mă o pradă uşoară.

În timp de vară
m-aş ruga - aş vrea să fiu
un cuvânt scris pe nisip,
s-ajungă în valuri
când singură mă caut.

Cuvânt tăcut de-aş fi,
o lume aş clădi
în biruinţe repetate
şi logodne aşteptate.

Cuvânt şi iar cuvânt de-aş fi...
Nu aş mai muri de dor
şi nici de lacrimă amară,
în toamnă şi în vară,
câmpuri admirând în primăvara
venită după iarna asta!
Cuvânt de-aş fi?

(Februarie 2026)

Dacă aş putea

Dacă aş putea să mai trăiesc - în timp,
Tot ce am strigat prin visuri şi cuvânt,
Pe-un gând, chiar şi firav de-ar fi, m-aş aşeza
Şi aş culege stele dintr-un infinit absurd.

Dacă aş mai fi în prag de seară - iar şi iară,
Pe prispa casei noastre, de odinioară,
Vorbind cu noaptea, răspunsuri să găsesc
Şi-n dor de tine, pe mine să mă regăsesc.

Dacă aş putea să caut amintiri cu noi - în noi,
Ce-aş mai putea găsi fără de nevoi?
Nici sufletul şi nici mintea n-ar fi pe acorduri,
În aşteptarea tristă şi pierdută printre roluri.

Dacă aş putea, cu lacrimi, să mai ating o floare,
În dimineţi de viaţă veşnic trecătoare,
Privind spre cerul străpuns de flăcări vii,
Eu să pot striga: *Când ai să revii?*

(Mai 2026)

Nemărginirea

Nemărginirea dintre cer și pământ,
uneori, e străpunsă de un soare aparent blând.
Doar vântul poate rupe tăcerea din valuri zbuciumate,
iar tu alergi prin gânduri ce-și strigă visuri destrămate.

Nemărginirea dintre cer și pământ,
o poți măsura - arareori - și doar cu sufletul.
Te îndepărtezi cu privirea tot mai mult de țărnam,
și cauți drumul ce duce spre un alt dor din nor.

Nemărginirea dintre cer și pământ
te cheamă să o descrii în răs și-n plâns.
Cuvintele-ți par înșirate în amăgiri dintr-un șirag,
mai sperii un vers, mai porți un gând ades' pribeag.

Nemărginirea dintre cer și pământ,
e viața trăită între echinocții și solstiții.
Te bucurii când lumina stăpânește întunericul
sperând să nu aluneci în orizonturi ce-ți poartă gândul.

Fii tu nemărginirea dintre cer și pământ,
chiar de ți-e inima străpunsă de un soare aparent blând.
Fii răsul sau plânsul din cuvinte sau din gânduri,
aleargând spre orizontul ce unește veri și ierni din rânduri.

Nemărginirea dintre cer și pământ
o poți măsura arareori și doar cu sufletul,
când te cheamă să o descrii în răs și-n plâns,
căci e viața dintre echinocții și solstiții,
e vânt între cer și pământ!

(Aprilie 2026, Eforie Nord)

Poveste fără sfârșit

Orice poveste are un început și un sfârșit,
e un drum, o trăire, un zâmbet, o lacrimă.
E viața ce se derulează din zori până în noapte,
e gândul că trăiești, dar mergi ușor spre moarte.

Orice poveste are un început și un sfârșit,
nimic nu-i etern, nimic nu va dura o veșnicie.
Tu doar să știi și să înțelegi că-n astă clipă,
ești bucuria, dar mâine? Mâine vei fi nemurirea?

Orice poveste are un început și un sfârșit,
totul nu-i decât o goană printre stele și cuvinte.
O poveste ce începe azi se termină-n ani,
căci n-am descoperit secretul de a fi umani.

Orice poveste are un început și un sfârșit?
Pornești cu pași apăsăți și siguri pe un drum cerșit?
Dezamăgiri, incertitudini vor fi părtașe-n timp,
tu să rămâi neînfricat, chiar de nu ajungi în vârf.
Orice poveste are un început și un sfârșit!

Poveste fără de sfârșit e doar un gând?
Că vom dăinui în sufletul iubit?
Poveste fără de sfârșit e doar un vis?
Visul din vis, împlinit sau doar închipuit?

Poveste fără de sfârșit e doar un dor?
De a fi sau de a nu fi nicicând, nicicum?
Poveste fără de sfârșit e doar o simplă imaginație?
Că ne rotim în spirală așa cum viața trece-n grabă?
Poveste fără de sfârșit?

Un prea frumos și cald... paradox!
(Noiembrie 2025)

Vorbele rămân doar vorbe!

Plini de vervă-n vorbe suntem uneori,
dar fără rost și în zadar sunt toate.
Risipitori de slove în culorile din nori
și indiferenți când timpul trece fără fapte.

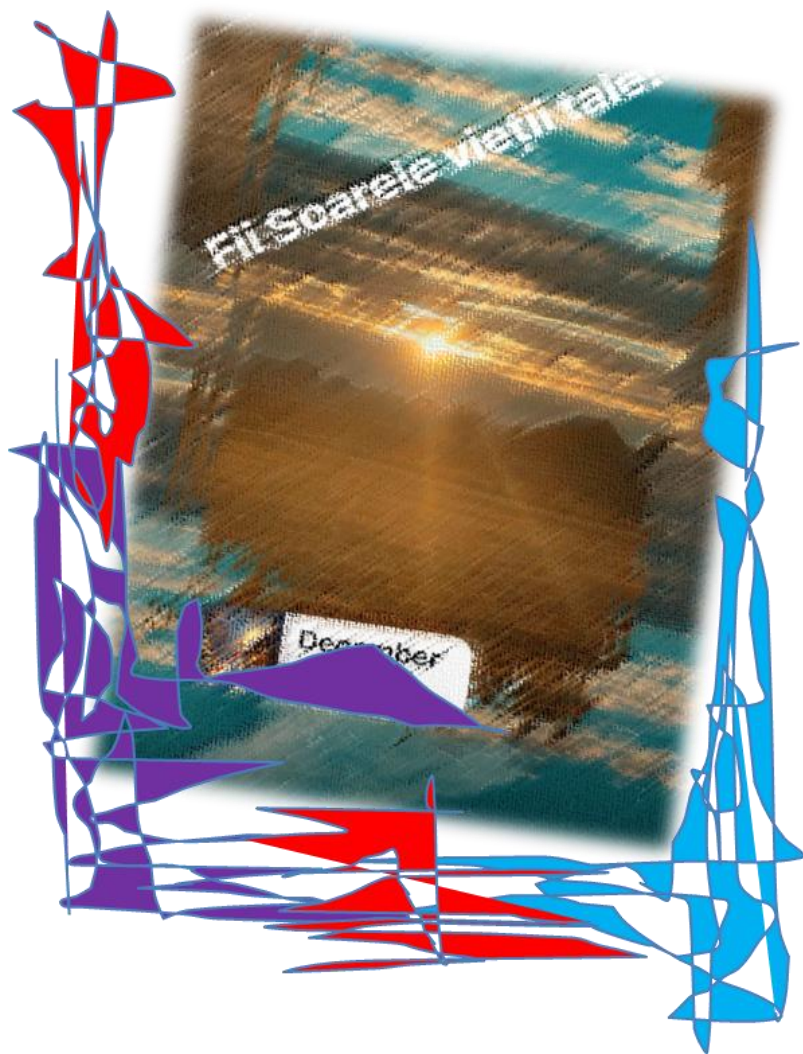
Prea zgomotoși suntem deseori,
cuvinte înșirăm în viteza vie a luminii,
Dar nimic nu mai rămâne în visele din noapte,
doar găuri negre-n universul plin de șoapte.

Slugarnici vorbelor prea des noi suntem,
crezând că viața ne va asculta mereu.
Adevărul va fi dur, chiar nemilos de greu,
când, la judecata finală, va fi sufletul tău.

Vorbele-s doar vorbe în existența-ți trecătoare,
transformate-n fapte, pot aduce nemurirea
clipelor ce cheamă doruri din a lor dorințe,
purtate-n viața asta precum sfinte jurăminte.
Tu? Lasă-n urma-ți neștiută...

Fapta-ți demnă și nu vorba!

(Septembrie 2025)

Fii soarele tău!

În zori, privești cerul brăzdat de mult necunoscut
și-aștepți să vezi un nou răsărit de soare.
Cu bucurie și emoție să îl primești în casa ta
și, împreună, să aruncați zarurile zilei următoare.

În răsărit de soare te ascunzi de negrul vieții
și - în tăcere - cuprinzi în brațe culori de curcubeu.
Mai plângi o rază, mai plângi un cod de vreme-albastră
și sperii să-ți fii cândva... un dor de-al tău *soare* din glastră.

Soarele tău ai vrea să fii, în clipe de mâhnire sau de bucurie,
să te accepți, să te iubești și să te chemi mereu,
Sub raze de lumină, de culoare și de rară bunătate
găsindu-ți liniștea căutată în timp de mare singurătate.

Fii *soarele* vieții tale, când zorii zilei îi privești,
ascunde-ți și tristețea, și durerea clipelor din zi.
Fii *soarele* tău atunci când pe nimeni nu găsești
în viața ta, și-n drumul tău ascuns în spini de trandafiri.

Da! Am învățat să-mi fiu *soarele* vieții mele,
să răsar când nici eu nu mă aștept să mai apar,
Împrăștiind, prin razele-mi clare sau prea confuze,
speranța și dorința, credința în a fi... *soarele* meu!

Soarele meu de sunt, când sunt,
privesc tăcută hăul existent
în sufletu-mi încremenit în timp.
Mă-narc apoi cu emoția împlinirii visului de a fi...
Soarele vieții mele!

Fii tu, soarele tău!

(13 Decembrie 2025)

DE-AR FI?

*De-ar fi să fii,
de-ar fi să știi,
de-ar fi să plângi,
De-ar fi?!*

*De-ar fi să cânti,
de-ar fi să mergi,
de-ar fi să ai,
De-ar fi?!*

....

*De-ar fi să fii,
știind că plângi,
De-ar fi să cânti,*

....

*De-ar fi ca noaptea
să vestească ziua,*

*De-ar fi ca moartea
să-ți aducă viață,*

*De-ar fi să serii
speranța-n Rai,*

De-ar fi?

De-ar fi să fii!

CUPRINS

Noi, viața și cărțile!	7
<i>Cuvânt de-aș fi!</i>	9
<i>Dacă aș putea</i>	11
<i>Nemărginirea</i>	13
<i>Poveste fără sfârșit</i>	14
<i>Vorbele rămân doar vorbe!</i>	15
<i>Fii soarele tău!</i>	17
<i>De-ar fi!</i>	19
<i>Noiembrie... DOI!</i>	21
<i>Cerșetor la poarta Destinului</i>	23
<i>Frumusețea stă în simplitate!</i>	25
<i>Lady Di</i>	27
<i>Nu voi ști...</i>	29
<i>Viața ca o traumă</i>	30
<i>În fiecare zi ești altcineva</i>	31
<i>Lăcrămioare</i>	33
<i>Roua dimineții</i>	35
<i>Seninul Cerului</i>	37
<i>Dialog cu tăcerea</i>	39
<i>Între răsărit și apus</i>	41
<i>Când plictiseala...</i>	43
<i>Iubind dorul...</i>	45
<i>Nu mai vreau</i>	46
<i>Norii</i>	49
<i>Când plânge cerul</i>	51
<i>Rămâi în gând</i>	53
<i>Întrebări fără răspuns</i>	54
<i>Tăcerea din NEGARE!</i>	57
<i>Teoria relativității</i>	58
<i>Parcă ieri, parcă azi!</i>	59
<i>Pași pierduți</i>	61

<i>Doar Dumnezeu!</i>	63
<i>Frumos și trist!</i>	65
<i>Zori de zi</i>	67
<i>Crede în puterea ta!</i>	69
<i>Drumul meu</i>	71
<i>Iarna din primăvara asta</i>	73
<i>Să crezi că poți uita</i>	75
<i>O nouă șansă</i>	77
<i>Vântul, bogatul lumii!</i>	79
<i>Ce e viața?</i>	81
<i>„Lacrimi pe o frunză”</i>	83
<i>Candela credinței</i>	85
<i>Tăcerea din noi</i>	86
<i>Toamnă în Rarău</i>	89
<i>Harta mea</i>	91
<i>Durerea ca o Doamnă!</i>	93
<i>Universul meu</i>	95
<i>Regretul</i>	97
<i>În niciun loc</i>	99
<i>Dăruiește!</i>	101
<i>Călătoria spre tine</i>	103
<i>Prin amintirile de ieri</i>	104
<i>Trenul vieții</i>	107
<i>Când Sărbătorile...</i>	109
<i>Când TIMPUL...</i>	111
<i>Îmbrățișare, de ziua ta!</i>	113
<i>Florile iubirii</i>	115
<i>Niciodată</i>	116
<i>Doar... „Sărut mâna!”</i>	119
<i>Primăvara e un dor</i>	121
<i>Haosul din sufletul meu!</i>	123
<i>De Moș Nicolae...</i>	125
<i>Plânsul - puterea ta!</i>	126

<i>Doar... minciuni!</i>	128
<i>El și Ea</i>	131
<i>„Ești inimă!”</i>	133
<i>Vin Sărbătorile, vin!</i>	135
<i>Dorința sufletului</i>	137
<i>Decembrie - ultimul popas!</i>	139
<i>Ninge-mă, iarnă!</i>	141
<i>Când zăpada...</i>	143
<i>Între două lumi</i>	144
<i>Rugăciunea - puntea dintre</i> <i>suspine!</i>	147
<i>Uitarea ca o pedeapsă!</i>	149
<i>Mare de nori</i>	151
<i>Petale de ninsoare</i>	153
<i>Te-ai îndepărtat</i>	154
<i>Cromatică nemuririi</i>	155
<i>Fărâma de speranță</i>	156
<i>Misiunea ta</i>	157
<i>Trecător prin... TIMP</i>	159
<i>Mai plângem</i>	161
<i>În singurătate</i>	163
<i>Singură printre gânduri</i>	165
<i>Am ales pentru viață... VIAȚA!</i>	166
<i>Testamentul</i>	169
<i>Vă las vouă...</i>	171
<i>Viața ca o tăcere... scrisă!</i>	173

